

Bestyrelsens beretning for året 2023 – fremlagt på generalforsamlingen i marts 2024

Når vi kigger tilbage på 2023 må vi sige, at det var et godt år. Vores forening fungerer stadig – endda godt. Et spørgsmål kunne være, hvad er det så, der fungerer så godt?

Først og fremmest er det naturligvis foreningens aktiviteter. I 2023 har vi – efter en 2022-sæson med rigtig mange forskellige aktiviteter – fundet et godt niveau, d.v.s. et antal pilgrimsvandring, så alle kan være med og ingen føler sig overvældet af de mange ture rundt i landskabet. 18 vandredage i løbet af året, heraf to 3-dages ture og de resterende er vandring på blot en enkelt dag. Vi var tre dage i omegnen af Struer og igen 3 dage omkring Ebeltoft.

Både 2022/23 og igen 2023/24 har der været gang i Pilgrimscaféen og i studiegruppen, som arbejder med Lene Højholts bog 'Vejen', ligesom vi var afsted til Lild Strand og 'vandring og fordybelse'. Alle tre steder har vi i længere tid arbejdet med en mødeform, der fremmer den enkeltes mod og lyst til at ytre sig, også om de mere vanskelige sider af livet, ligesom der skabes en nysgerrighed på det, som de andre deltagere byder ind med. Der er således ikke meget plads – eller slet ikke plads – til kritisk udspejling eller andre polemiske fremgangsmåder, det enkelte udsagn får lov at hænge i luften, gøre indtryk, skabe interesse, det bliver taget ind og med hjem, så de mange forskellige indtryk indlejres i den enkelte deltager og virker berigende på dennes tankegang og liv i det hele taget. Jeg har kaldt det for 'det angstfrie rum', og har modtaget mange tilbagemeldinger om vigtigheden af at have en mødeform, som netop tilgodeser den enkeltes mulighed for og ret til at ytre sig – og tage den nødvendige tid og plads til at yde til fællesskabet. Jeg er glad for og stolt af, at vi i fællesskab har skabt denne mødeform, og jeg kan fortælle, at jeg skal holde oplæg om netop det på det kommende årsmøde i foreningen PilgrimDanmark senere i marts måned.

Pilgrimscaféen og studiegrupperne er fora, præget af meget forskelligartede indlæg og oplevelser/erfaringer. Lidt anderledes forholder det sig naturligvis med de mere formelle strukturer i vores forening, Viborg Pilgrimscentrum. Der er nødvendigvis i hvert fald nogenlunde styr på tingene, sådan rent praktisk. Vi har en fortræffelig arbejdende bestyrelse, og tak til jer alle – Bente og Ole, Bodil, Kirsten Birgitte – og suppleanterne Selene, Birthe og Berit, det har været en fornøjelse at samarbejde med jer i det forgangne år, og jeg vil ikke undlade at rette en særlig tak til de to bestyrelsesmedlemmer, som har valgt ikke at genopstille – Bodil og Kirsten Birgitte. Heldigvis fortsætter I begge på forskellig vis med at medvirke til foreningens fremtid, og det er jeg personligt meget glad for.

Det er imidlertid ikke lykkedes fuldt ud at få gruppestrukturen til at fungere. Aktivitetsgruppen virker, og der er styr på foreningens forskellige aktiviteter, møder etc. Liturgi-gruppen er slet ikke kommet i gang med arbejdet, og kommunikationsgruppen gør stort set det, som vi plejer. Vandringsgruppen med Ole og Kirsten Birgitte i spidsen er det rigtig gode eksempel på, hvordan sådan et arbejde kan lykkes – de to har på forbilledlig vis fået stablet et vældig fint årsprogram for 2024 på benene. Der er ikke rigtigt tale om egentlige arbejdsgrupper, mere enkeltpersoner eller et par stykker, som gør det nødvendige for at foreningen fungerer. Hvad kan vi så lære af det? Vel mest tydeligt det, at mange mennesker i dag har svært ved at binde sig til arbejdsopgaver, der strækker sig langt ud, hvad angår tidsperspektivet. Det er aldrig svært at få frivillige til at lave mad til en påskevandring eller til at rydde op og gøre rent i lokalerne, overskuelige arbejdsopgaver, som man kan se blive færdiggjorte. Det er vanskeligere, når det er et mere generelt engagement over tid, som der er brug for. Jeg har ikke løsningen på dette Hvis jeg havde, så var det hele bragt i orden på nuværende tidspunkt.

Igen, så er det gode, at det program, som fortrinsvis Ole og Kirsten Birgitte har udformet for 2024, er baseret på input og inspiration fra foreningens medlemmer. Alle vandringerne er således planlagt af enkeltmedlemmer af foreningen, som inviterer til pilgrimsvandring i 'deres baghave' – stedet, som de kender bedst af os alle, fordi de færdes der til hverdag. Der er her tale om en stærk demokratisering af foreningens arbejde – en opgave er lagt ud til medlemmerne,

og bestyrelsen skal blot koordinere. Det fremmer forståelse af foreningens aktiviteter, fremmer gennemsigtighed og skaber et stærkere tilhørsforhold eller ejerskab til foreningen som sådan.

I løbet af året har vi også fået udnævnt Ulla Kobberup og Kis Bødker til æresmedlemmer af foreningen, og det skyldes den store indsats for pilgrimsvandring, som de to hver for sig har ydet. Stor tak til begge, de har ærligt fortjent at blive hyldet for deres initiativ og kæmpe arbejdsindsats.

I 2023 blev foreningen Danske Kultur- og Pilgrimsruter lavet om. Foreningen fik et nyt navn PilgrimDanmark og en ny formålsparagraf, som bl.a. rummer hensigten om at foreningen skal være paraplyorganisation for pilgrimsforeningerne i Danmark, samt generelt fremme pilgrimsaktiviteter i landet. Formand for PilgrimDanmark er Christian, pilgrimspræsten her fra Viborg Stift. Det er en lille forening med et par håndfulde medlemsforeninger og nogle enkeltmedlemmer, og det er vanskeligt for bestyrelsen, som jeg har været med i det seneste år, at finde kræfter og økonomi til at gennemføre nogle af de ideer, som er fostret over de senere år. Herunder kalendermodul med oversigt over alle pilgrimsvandring i Danmark, en hjemmeside med relevant og interessant indhold, jævnlige pilgrimsseminarer, digitale kort over vandreruter, samarbejde med udlandet etc. På det kommende årsmøde håber vi, at der kommer flere interesserede til bestyrelsesarbejdet, og at de har gode muskler til indsatsen. Der har været et vist modsætningsforhold til Santiagoforeningen, som gerne ser sig selv som paraplyorganisationen, men det håber vi at få gjort noget ved med etablering af et kreativt samarbejde i stedet for indbyrdes konkurrence.

Et kig ind i 2024 afslører nogle spændende aktiviteter.

Vi kan se frem til at fejre foreningens 20-års fødselsdag i november, og her tænker jeg, at vi må lave en passende fejring af vores forening. Om vi skal være helt interne eller om vi skal invitere lidt bredere ud i pilgrimsmiljøet må vi snakke nærmere om. Under alle omstændigheder tænker jeg, at vi skal have nedsat en fest-komité umiddelbart efter generalforsamlingen, så den nye bestyrelse kan gå i gang med den indsats.

En måde at fastholde det historiske udviklingsperspektiv på er også, at vi i løbet af efteråret kan udgive bogen om foreningens historie. Teksten er færdigskrevet, og nu skal der så laves lay-out og findes illustrationer, så skal der læses korrektur før bogen endegyldigt kan gå i trykken. Vi skal have søgt om fonds-finansiering af udgivelsen, og i den forbindelse er jeg ganske fortrøstningsfuld, og glæder mig virkelig meget til bogudgivelsen – og ikke mindst de reaktioner, som vil komme.

Endelig skal vi jo også for anden gang i foreningens historie til Assisi. Det bliver stort at vende tilbage til den dejlige, Italienske by, der osrer af historie, tradition og spiritualitet.

Da vi var i Assisi første gang blev det en noget uformel tur – eller i hvert fald uformelt organiseret. Det skyldtes nogle regler, som vi skulle leve op til, udstukket i lovgivningen om Rejsegaranti-fonden. Når vi har Unitas Rejser til at organisere rejsen bliver det ikke noget problem, så jeg er helt rolig ved det. Imidlertid er Rejsegarantifonden i gang med en indsats på det nationale område. De går især efter enkeltpersoner, foreninger og virksomheder, der organiserer retreats, kursusforløb eller lign. og i den forbindelse rejser sammen eller bor sammen på hotel, retreat-center, sommerhus eller lignende. Det bliver en stor udfordring, og de første arrangører er allerede blevet kontaktet. Jeg håber, at Rejsegarantifonden bliver stoppet i dette, da alle 'de små' arrangører ikke vil have mulighed for at indregne en udgift til fonden i deres kursus-budgetter. Vi kan også blive omfattet af indgrebet når jeg tænker på aktiviteter som 3-dages vandring, 'vandring og fordybelse' – som er 5-6 dage sammen i en lille gruppe i et sommerhus. Jeg forstår ikke meningen med det, for Rejsegarantifonden blev stiftet i sin tid for at hjælpe danske turister hjem fra de sydlige strande, hvis deres rejsearrangør undervejs var gået konkurs. Hvad det har med tre dage på Gendarmstien at gøre, forstår jeg ikke. Hvis der er nogen, der strander på Haderslev Næs, når vi skal dertil i juni i år, så skal jeg personligt nok sørge for at køre dem hjem – så vi har ikke i den forbindelse brug for Rejsegarantifonden. Nu må vi se, hvad der sker, og jeg skal nok undlade indtil videre at råbe Ulven kommer!

TAK! Det er altid svært – altså ikke det at sige tak – men at få rettet takken de rigtige steder hen og at huske alle, der fortjener vores taknemmelighed.

Jeg har nævnt bestyrelsen – tak igen til jer. Så er der alle de medlemmer, som har tilrettelagt og gennemført pilgrimsvandringer lokalt i omegnen af deres bopæl. Deltagere i diverse studiegrupper, pilgrimscafé og ugeforløb i sommerhus. Der er også historiegruppen, som nu skal lægge sidste hånd på værket og bistå mig i processen at få færdiggjort historiebogen frivillige, som passer lokalerne onsdag eftermiddag Og ikke mindst alle jer dejlige pilgrimme, som indgår i inspirerende samtaler og hjælper os alle med at få et godt grin og en god kop kaffe, når vi går rundt derude i naturen. Ja, det er vel det enkleste at sige, tak til jer alle!